

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ‡ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

נדה-האשה שהיא עושה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
שלש נשים שהיו ישנות במטה אחת ונמצא דם, תחת האמצעית - כולן טמאות, תחת הפנימית - שתיים הפנימיות טמאות והחיצונה טהורה, תחת החיצונה - שתיים החיצונות טמאות והפנימית טהורה. אימתי - בזמן שעברו דרך מרגלות המטה, אבל אם עברו דרך עליה - כולן טמאות.												■
בדקה אחת מהן ונמצאת טהורה - היא טהורה, ושתיים טמאות. בדקו שתיים ומצאו טהורות - הן טהורות ושלישית טמאה. שלשתן ומצאו טהורות - כולן טמאות.												◇
למה הדבר דומה? לגל טמא שנתערב בין שני גלים טהורים, ובדקו אחת מהן ומצאו טהור - הוא טהור ושנים טמאים. שנים ומצאו טהורין - הם טהורין ושלישי טמא. שלשתן ומצאו טהורין - כולן טמאים, דברי ר"מ.	[ר"מ]											◇
כל דבר שהוא בחזקת טומאה - לעולם הוא בטומאתו, עד שיוודע לך טומאה היכן היא	שר"מ אומר:											◇
בודק עד שמגיע לסלע או לבתולה.	והכמים אומרים:											◇
מאי שנא רישא - דלא מפליג, ומאי שנא סיפא דקמפליג?												‡
במשולבות.	רבי אמי:											◇
בדקה אחת [וכו'].												■
למה ליה למתני למה זה דומה?												‡
הכי קאמר להו ר' מאיר לרבנן: מ"ש בדם דלא פליגיתו, ומ"ש בגל דפליגיתו?												◇
ורבנן												‡
בשלמא התם - אימא עורב נטלה, אלא הכא - האי דם מהיכא אתא?	[רבנן]											◇
מעשה בשקמה של כפר סבא שהיו מחזיקין בה טומאה, ובדקו ולא מצאו, לימים נשבה בו הרוח ועקרתו, ונמצא גולגולת של מת תחובה לו בעיקרו.	תניא, אמר ר"מ:											◇
משם ראייה? אימר לא בדקו כל צרכו.	אמרו לו:											‡
מעשה במערה של שיחון שהיו מחזיקין בה טומאה, ובדקו עד שהגיעו לקרקע שהיתה חלקה כצפורן, ולא מצאו. לימים נכנסו בה פועלים מפני הגשמים. ונתזו בקרודומתיהן, ומצאו מכתשת מלאה עצמות.	תניא, א"ר יוסי:											◇
משם ראייה? אימר לא בדקו כל צרכו.	אמרו לו:											‡
מעשה בסלע בית חורון שהיו מחזיקין בה טומאה, ולא יכלו חכמים לבדוק מפני שהיתה מרובה, והיה שם זקן אחד ורבי יהושע בן חנניא שמו, אמר להן: הביאו לי סדינים הביאו לו סדינים, ושראן במים, ופרסן עליהם. מקום טהרה - יבש, מקום טומאה - לח, ובדקו ומצאו בור גדול מלא עצמות.	תניא, אבא שאול: [רבי יהושע בן חנניא]											◇
הוא הבור שמילא ישמעאל בן נתניה חללים, דכתיב (ירמיהו מ"א) והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי אנשים אשר הכה ביד גדליה. וכי גדליה הרגן? והלא ישמעאל הרגן אלא מתוך שהיה לו לחוש לעצת יוחנן בן קרח ולא חש - מעלה עליו הכתוב כאילו הרגן.	תנא:											◇
האי לישנא בישא, אע"פ דלקבולי לא מבעי - מיחש ליה מבעי.	רבא:											◇
הנהו בני גלילא דנפק עלייהו קלא דקטול נפשא, אתו לקמיה דרבי טרפון, אמרו ליה: לטמרינן מך היכי נעביד? אי לא אטמרינכו - חזו יתייכו, אטמרינכו - הא אמור רבנן האי לישנא בישא, אע"ג דלקבולי לא מבעי - מיחש ליה מבעי, זילו אתון תמרו נפשייכו.	אמר להו: [רבי טרפון]											◇
(במדבר כ"א) ויאמר ה' אל משה אל תירא .												◇
מכדי, סיחון ועוג אחי הוו, דאמר מר: סיחון ועוג בני אחיה בר שמחזאי הוו. מאי שנא מעוג - דקמספתי, ומאי שנא מסיחון דלא קמספתי?												‡
מתשובתו של אותו צדיק אתה יודע מה היה בלבו, אמר: שמא תעמוד לו זכות של אברהם אבינו, שנאמר (בראשית י"ד) ויבא הפליט ויגד לאברהם העברי	ר' יוחנן אר"ש בן יוחי:											◇
זה עוג שפלט מדור המבול.	ואמר רבי יוחנן:											◇
בגד שאבד בו כתם - מעביר עליו שבעה סממנין ומבטלו	תנו רבנן:											◇
בודקו שכונות שכוונות.	רבי שמעון בן אלעזר:											◇
אבדה בו שכבת זרע, חדש - בודקו במחט, שחוק - בודקו בחמה.												◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

נדה-האשה שהיא עושה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין שכונה פחותה משלש אצבעות.	תנא:											■	סא:
בגד שאבד בו כלאים - הרי זה לא ימכרנו לעובד כוכבים, ולא יעשנו מרדעת לחמור. אבל עושה ממנו תכריכין למת.	ת"ר:											◇	סא:
זאת אומרת - מצות בטלות לעתיד לבא.	רב יוסף:											◇	סא:
והא א"ר מני א"ר ינאי	א"ל אביי ואי תימא רב דימי:											⚡	סא:
לא שנו - אלא לספדו, אבל לקבורו - אסור	[ר' מני א"ר ינאי]											⚡	סא:
לאו איתמר עלה	א"ל: [רב יוסף]											!	סא:
אפילו לקבורו	ר' יוחנן:											!	סא:
ור' יוחנן לטעמיה												■	סא:
מאי דכתיב (תהלים פ"ח) במתים חפשי, כיון שמת אדם - נעשה חפשי מן המצות.	דא"ר יוחנן:											■	סא:
בגד שאבד בו כלאים - צובעו, ומותר.	רפרם בר פפא אמר רב חסדא:											◇	סא:
מנא ליה לסבא הא?	רבא לרפרם בר פפא:											^	סא:
מתנלי היא	א"ל: [רפרם בר פפא]											!	סא:
בודק עד שמגיע לסלע, ואי ליכא - אימר עורב נטלה	דתנן:											!	סא:
הכי נמי: עמרא וכיתנא בהדדי - לא סליק להו צבעא, וכיון דלא ידיע - אימר מנתר נתר.												!	סא:
האי מאן דרמי חוטא דכיתנא בגלימיה דעמרא ונתקיה, ולא ידע אי נתיק אי לא נתיק - שפיר דמי. מ"ט - מדאורייתא שעטנז כתיב - עד שיהיה שוע טווי ונוו, ורבנן הוא דגורו ביה, וכיון דלא ידע אי נתקיה -	רב אחא בריה דרב ייבא משמיה דמר זוטרא:											◇	סא:
אימר - או שוע או טווי או נוו	מתקיף לה רב אשי:											⚡	סא:
והלכתא כמר זוטרא, מדאפקינהו רחמנא בחדא לישנא.												■	סא:
בגד צבוע - מטמא משום כתם	ת"ר: [ת"ק]											◇	סא:
אינו מטמא משום כתם, שלא תקנו בגדי צבעונין לאשה אלא להקל על כתמיהן.	רבי נתן בר יוסף:											◇	סא:
תקנו? מאי תקנינהו?												⚡	סא:
אלא שלא הותרו בגדי צבעונין לאשה אלא להקל על כתמיהן.												!	סא:
הותרו - מכלל דאסירי?												⚡	סא:
אין												!	סא:
בפולמוס של אספסינוס גזרו על עטרות חתנים ועל האירוס. בקשו לגזור על בגדי צבעונין, אמרי: הא עדיפא - כדי להקל על כתמיהן.	דתנן:											!	סא: